

תורת אביגדור

לימודים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת נצבים-וילך

האנשים הצמאים והשמחים

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 072-222-3383

הרב כהן המשיך. "בפרשת ניצבים התורה אומרת משהו די מפחיד. היא מדברת על מישהו שעושה עבירה כל כך גדולה שהשם לעולם לא ירצה לסלוח לו! והלא אנו יודעים שהשם תמיד מחכה לנו לשוב בתשובה, הוא רוצה תמיד לסלוח לנו! אז כנראה מדובר בעבירה ממש גרועה אם השם אפילו לא מעוניין לסלוח לנו.

"אז מהו, אם כן, הדבר הגרוע הזה אותו עשה הבן אדם? האם הוא השתחווה לעבודה זרה? או נהג ברכב בשבת? לא, חלילה - אומרת התורה, זהו האדם המצרף יחדיו את הצמאים עם אלו שאינם צמאים."

"מה הכוונה?" שאל זאב. "מה הבעיה בלצרף יחדיו את הצמאים עם אלו שאינם? להיפך, הייתי חושב שזה דווקא רעיון טוב מכיוון שהאנשים שיש להם מים יוכלו לתת משהו לשתות - לאלו שאין להם."

"ממש כך," ענה הרב כהן. "זהו באמת פסוק קשה להבנה. ולכן עלינו להסתכל תמיד להיעזר בגמרא בכדי להבין פסוקים קשים יותר. וחז"ל מסבירים לנו שהאנשים הצמאים - הם: אנחנו! עם ישראל! מכיון שאנו צמאים לדבר השם, למצוות! אנו רוצים לשרת את השם ככל יכולתנו. אין ולא קיימת אומה בעולם שצמאה לשרת את השם כמונו. אנו עסוקים כל היום בקיום המצוות ואנו עדיין צמאים לעוד. אנו תמיד מנסים לקיים עוד ועוד."

"תקיעת שופר, היא רק אחת הדוגמאות. כי באמת, כל מה שעלינו לשמוע - הם תשעה קולות. תשעה תקיעות. אבל אנחנו רוצים להיות בטוחים שאנו יוצאים ידי חובה, אז אנו מקפידים על שלושים. ואז, רק כדי להיות בטוחים לגמרי שאנו יוצאים ידי חובת כל השיטות, אנו מוסיפים עוד ועוד עד שמגיעים ל- מאה קולות

עליהם מקפידים! וישנם בתי כנסת שרוצים בכל מאודם להיות בטוחים במצווה, אז הם תוקעים אפילו עוד.

"וכאן המלאך 'מתבלבל', בזמן שאנו תוקעים את התקיעות הנוספות האלו. וזה אומר שכל הטענות שלו כלפינו נופלות ונחסמות. הוא מביט בעם ישראל ואומר: 'אני מרים ידיים! מתיאש! האנשים האלו טובים מידי, הם צמאים מידי בשבילי!' אין לו כבר שום דבר רע לקטרג על עם ישראל כי איך ניתן לטעון משהו נגד אומה כזו, שכה צמאה לקיים עד הסוף כל מצוה.

"ולכן הפסוק בפרשה שלנו אומר שזו עבירה נוראה לצרף יחדיו את הצמאים - אלו בני ישראל ואת שאינם צמאים - אלו שאר אומות העולם. בוודאי שתמיד עלינו להיות נימוסיים ואדיבים לכל מי שאנו פוגשים - בין אם הוא יהודי ובין אם לא. אנו מכבדים את כולם. אך בלבבנו ובמוחנו לעולם אין לשים את היהודי הצמא לעבודת השם באותה הרמה של אלו שאינם צמאים לכך.

"ולכן, כשאנו עומדים בבית הכנסת ומקשיבים לקולות השופר - לכל הקולות והתקיעות העודפים האלו - אנו האנשים המאושרים ביותר בעולם מכיוון שאנו יודעים שרק בגלל זה, רק בשביל הרצון והניסיון שלנו לנסות לקיים את דבר השם ביתר שאת וביתר הידור, אנו נהפכים להיות האנשים המיוחדים ביותר בכל רחבי העולם כולו."

שימי וזאב חייכו. למשמע דברים אלו, הם נהיו צמאים לקיים עוד ועוד מצוות. אין ספק שהשנה הם ייהנו וינצלו כל שניה של תקיעת השופר!

שבת שלום ומבורך!